Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancta Christina xciii

urn:nbn:de:bsz:31-289352

Visual Library

viros ex ipſis occiderūt. Qđ videns prefectus abſcondit ſe ⁊ apollinarē in artiſſimū carcerē truſit. deinde cathenatū in nauim poſuit. ⁊ cū tribꝰ clericis eum ſequētibꝰ in exiliū deſtinauit. Ubi ſolūmodo cū duobus clericis ⁊ duobꝰ militibus periculū tēpeſtatis euadēs: ipſos milites baptizauit. Deinde rauennā rediēs a paganis capitur. ⁊ ad templū apollinis ducit. Cuiꝰ ſimulacrū vidēs maledixit ⁊ ſubito corruit. Qđ vidētes pōtifices ipm̄ thauro iudici pn̄tauerunt. Qui iudex cū filiū ſuū cecū illumīaſſet credidit. ⁊ ipm̄ annis quatuor in ſuo pdio mānere fecit. Poſt hoc cū pōtifices apđ veſpaſianū eū accuſaſſent: iuſſit veſpaſianꝰ vt quicūqꝫ dijs irrogaret iniuriā aut ſacrificet. aut vrbe priuet. Non eīm iuſtū eſt vt deos vindicemꝰ. ſꝫ ipſi de inimicis ſuis ſe vlciſci poterūt ſi iraſcātur. Tūc demoſtenes patriciꝰ eū nolentē ſacrificare cuidā centurioni iam xp̄iano tradidit. Cuiꝰ rogatu pgens in vicū leproſoꝝ. vt ibidē ꝓpter furorē gentiliū latitaret. a paganis inſecutꝰ ē. ⁊ vſqꝫ ad mortem diutiſſime ceſus. Ubi. vij. dies ſupuiuēs ⁊ diſciplos admonēs: ſpm̄ tradidit. ⁊ ibidē a xp̄ianis honorifice ſepultꝰ eſt ſub veſpaſiano qui cepit circa annos dn̄i. lxx. De hoc martire ſic dicit ambro. in pfatione. Apollinaris digniſſimus pſul a principe aploꝝ petro rauennā mittit ihesu nomē incredulꝭ nūciare Qui dū illic mira virtutū ſigna ꝯferret in xp̄o credētibꝰ. ſeuis verberū flagellꝭ ſepe ꝯterit. ⁊ ſenile iam corpus ab impijs horrēdis cruciatibꝰ laniat. Sed ne de ſuis vexationibꝰ fideles trepident. in virtute dn̄i nr̄i ihesu xp̄i ſigna aplica pficit. Poſt tormēta puellā reſuſcitat mortuā. viſum ꝯſpicuū cecis reddit. ⁊ muto reſtaurat loquelā. obſeſſa a demonio liberat. ꝯtagionē mūdat leproſi. diſſoluta morbo peſtifero ſanat membra. portentū ſimulacri ſilꝭ cū tēplo deiecit. O digniſſimꝰ admiratiōe preconij pontifex: q̄ cū pontificis dignitate aplicā ꝓmeruit accipe ptātem. O fortiſſimꝰ athleta xp̄i q̄ etatis iam frigeſcēte calore ꝯſtanter in penis ihesum chriſtum mundi predicat redemptorem.

De ſancta chriſtina. xciiii. A

Chriſtina quaſi chriſmate vncta. Habuit eīm balſamū boni odoris in ꝯuerſatione et oleum deuotionis in mente ⁊ benedictionis in ore.

Chriſtina nobiliſſimiſ parētibꝰ orta in tiro italie a pr̄e ſuo in quadā turri cū. xij. pediſſeqꝫs collocata ē. deos argēteos ⁊ aureos ſecū hn̄s. Et cū pulcerrima eſſꝫ. ⁊ a mltis in

ꝯiugiū peteretur. parētes eius nulli eam volebāt ꝯcedere. volētes vt in deoꝝ cultura maneret. Ipſa a ſpūſancto docta ydoloꝝ ſacrificia abhorrebat ⁊ incenſa dijs immolāda in feneſtra abſcōdebat. Uenienti aūt pr̄e eiꝰ pediſſeque dixerūt. Filia tua dn̄a nr̄a dijs nr̄is īmolare ꝯtēnit ſꝫ xp̄ianā ſe eſſe aſſerit. Pr̄ aūt ei blādiēs ad deoꝝ culturā eā ꝓuocabat. Cui illa. Noli me vocare filiā tuā ſꝫ eiꝰ quē ſacrificiū laudis decꝫ. Nō eīm dijs mortalibꝰ ſꝫ deo celi ſacrificiū offero. Cui pr̄. Filia mea ne vni deo tm̄ ſacrificiū offeras ne tibi alij iraſcātur. Cui illa. Bn̄ locutꝰ es neſciēs veritatē. Offero eīm ſacrificiū pr̄i ⁊ filio ⁊ ſpūiſancto. Cui pr̄. Si tres deos adoras cur etiam alios nō adoras. Cui illa. Tres illi vna deitas ſunt. Poſt hoc chriſtina pr̄is ſui deos ꝯfregit. ⁊ aurū ⁊ argentū paupibꝰ erogauit. Rediēs pr̄ vt deos adoraret ſꝫ ipſos nō inueniēs. et ab ancillis q̄d de illis chriſtina fecerit audiēs: iratus eā iuſſit expoliari. ⁊ a. xij. viris cedi adeo vt ipi miniſtri deficerēt. Tūc chriſtina pr̄i dixit. Sine honore ⁊ pudore ⁊ abhominabilis deo q̄ me cedunt deficiūt: pete illꝭ a dijs tuis virtutē ſi vales. Tūc cathenatā eā in carcerē mitti iuſſit. Audiēs hoc mr̄: veſtimēta ſua ſcidit. ⁊ ad carcerē pergēs filie pedibꝰ ſe ꝓſtrauit dicēs. Filia mea chriſtina lumē oculoꝝ meoꝝ miſerere mei. Cui illa. Quid me dicis filiā tuā. Neſcis qꝛ nomen dei mei hēo. Cūqꝫ nil ſibi pſuadere poſſꝫ: ad virū rediit. ⁊ q̄d ſibi rn̄derit indicauit. Tūc pr̄ iuſſit eā ante tribunal ſuū duci. Cui dixit. Sacrifica dijs. ſinaūt mul

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

tis afficieris ſupplicijs et mea filia non diceris. Cui illa. Magnā michi grām ꝯſtitiſti q: iam me nō vocas filiā diaboli. Qḋ autē de diabolo naſcit̃ demon eſt. Tu es pater ipſiꝰ ſathane. Tūc ille iuſſit carnes eiꝰ vngul' radi. ⁊ mēbra eiꝰ tenera diſrumpi. Chriſtina aūt de carnibꝰ ſuis accipiēs in vultū patris ꝓiecit dicēs. Accipe tiranne ⁊ carnē a te genitam comede. Tunc pater ſuꝑ rotam eam poſuit. ⁊ ignem cū oleo ſuppoſuit. Sed flāma exiliens mille quingētos viros occidit. Pater aūt eiꝰ omnia hec magicis artibꝰ aſcribēs ipſam iterum in carcerem mitti fecit. ⁊ facta nocte iuſſit pueris ſuis vt lapidem grandē ad collū eiꝰ ligarēt ⁊ in mare ꝓijcerēt. Qḋ cū feciſſent: ꝓtinus angeli eā aſſumūt. Xp̄s aūt ad eā deſcēdit ⁊ eā in mari baptizauit dicens. Baptizo te in deo pr̄e meo. ⁊ in me ihesu xp̄o filio eiꝰ. ⁊ in ſpiritu ſancto. Et cōmiſit eā michaeli archāgelo q̄ eam ad terrā adduxit. Qḋ audiēs pr̄ frontē ſuā ꝑcutiēs dixit. Quibꝰ maleficijs hoc facis: vt in mari maleficia tua exerceas? Cui illa. Stulte ⁊ īfelix a xp̄o hāc accepi grāz. Tunc in carcerē eā miſit: iubēs vt in craſtino debeat decollari. ⁋ B Ipa aūt nocte pr̄ ſuus mortuus eſt inuētus. Huic quidā iudex iniquus ſucceſſit noīe dius: q̄ cunā ferreā ſuccenſā cū oleo. reſina ⁊ pice parari fecit. ⁊ chriſtinam ibidē iactari cunāq; a viris quatuor agitari: vt citiꝰ ꝯſumeret̃. Tūc chriſtina deū laudauit ⁊ ꝙ eā nuꝑ renatā denuo volebat vt infantulā in cunabul' agitari. Tūc iudex iratꝰ fecit radi caput eius. ⁊ nudā ꝑ ciuitatē vſq; ad appollinē duci. Ubi ydolo imꝑauit. ⁊ corruēs in puluerē eſt redactū. Qḋ audies iudex expauit. ⁊ ſp̄m tradidit. Huic ſucceſſit iulianus: qui fornacē ſuccēdi fecit. ⁊ chriſtinā intꝰ iactari. Ubi ꝑ quinq; dies cū angelis cantās ⁊ deābulans illeſa permanſit. Qḋ audiēs iulianꝰ ⁊ magicis artibus hoc aſcribēs. duas aſpides. duas viperas. duoſq; colubros ad eam dimitti fecit: ſed ſerpētes eiꝰ pedes lingūt. aſpides nil nocētes ad vbera pendēt colubri collo ſe voluētes ſudorē lingūt. Julianus aūt incātatori dixit. Nunq̄d ⁊ tu magus es irrita beſtias? Qḋ cū faceret ſerpētes in eum impetum fecerūt ⁊ eū ꝓtinus occiderūt. Tūc ſerpentibꝰ imperauit chriſtia. ⁊ ad deſertū locū ire fecit. ⁊ mortuū hominē ſuſcitauit. Tūc iulianꝰ māmillas eiꝰ p̄cidi mādauit de q̄bus lac ꝓ ſanguine fluxit. Deinde linguā eiꝰ p̄cidi fecit. Chriſtina vō nequaꝙ̄ loquelā amittēs. p̄ciſſurā lingue accipiēs in faciē iuliani proiecit. ⁊ oculū eius inde ꝑcutiens eū excecauit. Iratuſq; iulianꝰ duas ſagittas circa cor eius ⁊ vnā in latus eius dimiſit. Et illa ꝑcuſſa ſpiritū deo tradidit. Circa annos dn̄i. cclxxxvij. ſub diocleciano. Requieſcit aūt corpꝰ eius in quodā caſtro qḋ bulſenū vocatur inter vrbem veterem ⁊ viterbium ſito. Tirus eīn que iuxta caſtrū illud erat funditus eſt euerſa.

⁋ De ſancto Jacobo apoſtolo maiori. xciiii A

Iacobus iſte apl's dictꝰ eſt iacobꝰ zebedei iacobꝰ fr̄ iohānis. boanerges. i. filiꝰ tonitrui. ⁊ iacobꝰ maior. Dicit̃ eīn iacobꝰ zebedei ſcz filiꝰ: non tm̄ carne ſz etiā noīs interꝑtatione. zebedeꝰ interp̄tat̃ donās ſiue donatꝰ. ⁊ b'tūs iacobꝰ ſeip̄m xp̄o donauit ꝑ mortis martiriū. ⁊ a deo nobis donatꝰ eſt in ſpūalē patronū. Dicit̃ iacobus frater iohānis q: fuit eiꝰ fr̄ n̄ tm̄ carne ſz etiā moꝝ ſilitudine. Ambo eīn fuerūt eiuſdē zeli. eiuſdē ſtudij. eiuſdē voti. Eiuſdē zeli ad dn̄m vlciſcēdum. Cū eīn ſamaritani xp̄m nō reciperēt iacobꝰ ⁊ iohānes dixerūt. Uis dicimꝰ deſcēdat ignis de celo ⁊ ꝯſumat illos. Eiuſdē ſtudij ad diſcendū. Un̄ iſti p̄cipue fuerūt q̄ xp̄m de die iudicij ⁊ alijs vēturis interrogauerūt. Eiuſdē voti ad obtinendū: q: ſeſſionē ad dexterā ⁊ ſiniſtrā xp̄i ambo hr̄e voluerūt. Dicit̃ filiꝰ tonitrui rōne ſonore p̄dicationis q: malos terrebat. pigros excitabat. oēs ſua altitudīe in āmirationē ꝯuertebat. Un̄ dicit beda de iohanne ꝙ̄ tam alte intonuit vt ſi aliquātulū altiꝰ intonuiſſet totꝰ mūdꝰ eū cape nō potuiſſet. Dicit̃ iacobus maior ſicut alter minor. Primo rōe vocatiōis: